

Łódź, 24 lutego 2023 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 206/22

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: Doradca Podatkowy – Michał Sroczyński

Sędzia: Doradca Podatkowy – Małgorzata Hajda

Sędzia: Doradca Podatkowy – Ireneusz Ledzion

Protokolant: Doradca Podatkowy – Renata Zalasa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24.02.2023 r.,
w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego,
sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych z
25.05.2022 r. 750/2021/53/2021/LDS o ukaranie doradcy podatkowego
nr wpisu,
obwinionej o czyn polegający na zaniechaniu w okresie od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia
2020 r. w Łodzi, wykonania obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co
powoduje zagrożenie wyrządzenia szkody klientom doradcy podatkowego wskutek
nieprzygotowania lub niedostatecznego przygotowania merytorycznego do świadczenia usług
zawodu zaufania publicznego tj. o czyn z art. 36 pkt 2 w zw. z art 36 pkt 1 ustawy z 5 lipca
1996 r. o doradztwie podatkowym,

**uznaje Obwinionego doradcę podatkowego za winnego zarzucanego mu czynu i za to na
mocy art. 64 ust. 2 pkt 2 Ustawy o doradztwie podatkowym wymierza mu karę nagany**

Przewodniczący
Michał Sroczyński

Sędzia
Małgorzata Hajda

Sędzia
Ireneusz Ledzion

UZASADNIENIE

W aktach sprawy znajduje się Zestawienie odbytych szkoleń i uzyskanych punktów kwalifikacyjnych w latach 2019-2020. Z zestawienia wynika, że Obwiniona uzyskała w ww. okresie tylko 9 punktów kwalifikacyjnych co wypełnia znamiona naruszenia obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W toku postępowania wyjaśniającego do Obwinionej została skierowana korespondencja zawierająca postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, wezwanie do udzielenia wyjaśnień oraz pismo procesowe propozycja uzgodnienia kary. Obwiniona odebrała powyższą korespondencję oraz złożyła wyjaśnienia, które nie zasługują jednak na uwzględnienie. Na podstawie przesłanych wyjaśnień nie ma możliwości przyznania Obwinionej punktów kwalifikacyjnych w wymaganej ilości. Punkty kwalifikacyjne naliczane są na podstawie odpowiednich dokumentów np. zaświadczeń a nie na podstawie dowodów zastępczych w postaci wyjaśnień, programów konferencji, potwierdzeń rejestracji, biletów lotniczych czy opłat za pobyt w hotelu.

Wobec braku innych dowodów Sąd uznał przedstawione w sprawie dowody są wiarygodne a stan faktyczny sprawy za niebudzący wątpliwości.

Przepis art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W pkt 2 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy obowiązany jest stale podnosić swoje kwalifikacje. Obowiązek ten wynika także z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych. Realizacja obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji, o której mowa w powołanych przepisach, nie zakłada dowolności doradcy podatkowego w wyborze działań potocznie przyjętych jako podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Formy realizacji tego obowiązku, jak również zasady dokumentowania jego spełnienia regulowane są przepisami znajdującymi się w Rozdziale VIa zasad etyki doradców podatkowych (przepisy art. 11d – 11j zasad etyki doradców podatkowych), wprowadzonymi w drodze uchwały Drugiego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 28/2018 z 22 stycznia 2006 r. Doradcy podatkowi celem uczynienia zadość obowiązkowi zawodowemu stałego podnoszenia kwalifikacji mogą korzystać z różnych form podnoszenia kwalifikacji, wśród których wymienić można: uczestnictwo w szkoleniach, wykładach, prelekcjach (w tym w formie e-learningu), wygłoszenie wykładu lub prelekcji, udział w konferencji, publikacja artykułu itd. (art. 11e ust. 3 zasad etyki doradców podatkowych). Mechanizm realizacji obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych opiera się na systemie punktacji – za udział w poszczególnych formach podnoszenia kwalifikacji przysługują punkty. Uczynienie zadość obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji wymaga uzyskania 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat. (art. 11e ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych).

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść w/w art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym.

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. W praktyce przyjmuje się, że zawód ten wykonywany jest przez osoby dysponujące profesjonalnym przygotowaniem,

działające z należytą starannością i przy odpowiednich kwalifikacjach teoretycznych i praktycznych. Obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradców podatkowych stanowić ma gwarancję dla uczestnika obrotu – klienta doradcy podatkowego – że korzysta on ze wsparcia profesjonalisty. Naruszenie tego obowiązku nie tylko więc naraża na szkodę klienta doradcy podatkowego, ale także stawia pod znakiem zapytania status doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego. Naruszenie tego obowiązku stanowi zatem przewinienie o wysokim stopniu szkodliwości.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniona dopuściła się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych, czym zrealizowała znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Dokonując oceny przewinienia pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić.

Orzekając karę sąd wziął pod uwagę opisane powyżej okoliczności sprawy oraz okoliczność, że Obwiniona nie była karana dyscyplinarnie.

Sąd stwierdził, że kara nagany jest adekwatna do okoliczności ustalonych w toku prowadzenia sprawy a postawa Obwinionej wskazuje, że cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę nagany**

Przewodniczący
Michał Sroczyński

Sędzia
Małgorzata Hajda

Sędzia
Ireneusz Ledzion